

תחילת לימוד התלמוד - קיץ תשפ"ב

בסיועיתא דשמויא

גמורא

דפי חזרה וסיכום
בפרק אלו מציאות

כג: "ר"ש בן אלעזר" - כד. "תניא מודה ר"ש"

שם:

כתה ד' הרב קרמר

כתה ד'

"ר"ש בן אלעזר – מר זוטרא חסידא" דף כג ע"ב-דף כד ע"א

ביאורי מילים:

_____ לעולם	_____ אנפוריא
_____ נפקא מינה	_____ שבעתן העין
_____ לאהדורי	_____ היכי דמי
_____ לצורבא מרבנן	_____ אי
_____ בטביעות עינא	_____ אית
_____ קים ליה	_____ בהו
_____ בגוייהו	_____ כי
_____ ומחדרינן	_____ לית
	_____ מאי הוי

אוצר הביאורים:

☞ באיזה מקרה מדובר	☞ להחזיר	☞ יש	☞ העין התרגלה אליהם
☞ כאשר	☞ בתוכם/בהם	☞ מה בכך	☞ אם
	☞ בהכרת העין	☞ אין	☞ באמת/תמיד
	☞ לתלמיד חכם צעיר	☞ בהם	☞ ברור לו
☞ כלים חדשים שעדיין לא התרגלה העין אליהם		☞ יוצא ממנו	☞ ומחזירים

_____ בפוריא	_____ בהני
_____ באושפיזא	_____ תלת
_____ מאי	_____ מילי
_____ לאהדורי ליה	_____ עבידי
_____ אבידתא	_____ דמשנו
_____ ידעינן ביה	_____ במלייהו
_____ במילי אחריני	_____ במסכת

אוצר הביאורים:

☞ מה (איזו)	☞ בית המארח	☞ בדבריהם	☞ שלוש
☞ להחזיר לו	☞ אחת מהמסכתות	☞ שמשנים	☞ באלו
☞ אבידה	☞ בדברים אחרים	☞ במיטה	☞ עשויים (רגילים)
		☞ אנו יודעים בו	☞ דברים

”ר”ש בן אלעזר – מר זורטא חסידא” דף כג ע”ב-דף כד ע”א

כתה ד’

”מאי אנפוריא...”

- מה הפירוש ”כלי אנפוריא” (כתוב כלשון הגמ’)?
- הסבר את לשון הגמ’ שכתבת?
- מה הנוטריקון של ”אנפוריא”?

סיכום הגמרא

השלם ”הרי אלו שלו” או ”חייב להכריז”

כשאינ בהם סימן				כשיש בהם סימן				
בשלא שבעתן העין		בשבעתן העין		בשלא שבעתן העין		בשבעתן העין		
								לפי המקשן (היכרי דמי...)
בתלמיד חכם	באדם רגיל	בתלמיד חכם	באדם רגיל	בתלמיד חכם	באדם רגיל	בתלמיד חכם	באדם רגיל	לפי התרצן (לעולם...)

”דאמר רב יהודה אמר שמואל בהני תלת...”

ש. מדוע הגמ’ הביאה את דברי רב יהודה אמר שמואל?

ת. הגמ’ מביאה את דברי אמוראים אלו, היות שמלמדים על נאמנותו של ת”ח לענין השבת אבידה.

1. האם בשביל להחזיר אבידה בטביעות עינא בלבד, מספיק שאנו יודעים שהמאבד תלמיד חכם, או שצריך לבדוק בעוד דברים?

2. ומה הם הדברים שמשנה, ומדוע משנה מן האמת?

- ומדוע?
- ומדוע?
- ומדוע?

"מר זוטרא חסידא – תניא מודה ר"ש בן אלעזר"

דף כד ע"א

כתה ד'

ביאורי מילים:

_____ ונגיב	_____ אגניב ליה
_____ בגלימא	_____ כסא
_____ היינו האי	_____ דכספא
_____ אממונא דחבריה	_____ חזיא
_____ כפתיה	_____ לההוא
_____ ואודי	_____ בר בי רב
	_____ דמשי ידיה

אוצר הביאורים:

קשרו/ הכריח אותו	זהו זה (=הוא)	והודה	כוס
שרחץ ידיו	לאותו	נגנב לו	ראה
על מסון חבירו	בן ישיבה	של כסף	וניגב
			בבגד

1. איך גילה מר זוטרא חסידא מי הגנב?

2. ואיך הוכיח שהוא הגנב?

3. (ללמדנים) מדוע מביאה כאן הגמ' סיפור זה?

הלימוד בגמרא

"ד"ש בן אלעזר – תניא מודה ד"ש בן אלעזר"

דף כג ע"ב, כ"ד ע"א

חלק זה נועד לעלות נקודות בעת הצורך ואינו סיכום לחומר השבועי.

• "במסכת" – למדנו את תוס' ד"ה 'במסכת'.

• "מר זוטרא חסידא איגניב ליה וכו'" – הסברנו מדוע הביאה הגמרא את הסיפור ע"פ ה"תורת חיים", וז"ל: וא"ת מה ענין הך עובדא דמר זוטרא להכא, וי"ל משום דאמר לעיל "דאי משני במילי אחרינא לא מהדרין ליה" וטעמא – דחיישינן כי היכי דמשקר בהא הכי נמי משקר ואמר שהוא שלו. ומשמע אע"ג דמשקר בדבר קל חיישינן להכי, אע"ג דלכאורה לאו סברא הוא למיחשד צורבא מרבנן משום דמשקר כל דהו הכי נמי ישקר ויגזול.

לכך מיייתי ש"ס עובדא דמר זוטרא חסידא לאשמעינן דשפיר חיישינן להכי, שהרי ההיא בר בי רב לא הוה עביד אלא מילתא בעלמא, גזל כל דהו, דנגיב בגלימא דחבריה אפילו הכי הוה חשיד ליה אגניבה גמורה שהיא חמירא.

ונראה דלכך פירש"י ז"ל דכסא דכספא של אושפיזא היה, פי' ומר זוטרא דיינא הוה

ודייניה וכפתיה והשתא מיייתי מיניה ראייה שפיר. (תורת חיים)